

родиши на болести безъ да сж сами тѣ болни, и сетнѣ да ги изхвърлятъ: такиви лица се наричатъ „носители“ на бацили, и тѣ иматъ еднакво значение за разпространяването на една болестъ както самиятъ боленъ; тѣ сж дори по-опасни и по-важни, защото не стоятъ постоянно въ стаята или на леглото си като болниятъ. Това обстоятелство има доста важно значение въ борбата противъ тифуса, холерата, дезинтерията, и пр. Ако такива хора не се отнасятъ съ нужната чистота и внимание къмъ съѣстнитѣ продукти, млѣкото и пр. тѣ могатъ да бждатъ опасни за здравето на другитѣ.

При това трѣбва да се има прѣдвидъ, че много лица, които могатъ да се заразятъ, но не и да се разболятъ, защото не сж възприемчиви, не сж прѣдрасположени; такива лица не даватъ възможность на погълнатитѣ болестни зародиши да се умножатъ.

5) За да се прѣдпазимъ отъ тифуса и да не му дадемъ възможность да се разпространи въ голѣмъ размѣръ, ако се появи, трѣбва да повикаме на помощъ цѣлата казармена чистота, хигиена, като възпитаваме войниците да не си зацапватъ ржцѣтѣ съ нечистотии, да надзираватъ водата за готвене на ястия, за миене, като се пази кухнята чиста, като не се оставя нищо на мухитѣ и на праха изобщо. Щомъ съ събере малко сметъ,